

Od Vlasenickih jedinica na teritoriji pod kontrolom AR BiH, egzistiraju slijedeće: Vlasenicki bataljon, Ceranski bataljon, i Manevarska jedinica. Da budem iskren, meni je to bilo malo. Malo, je boraca sa nase teritorije, s obzirom na broj izbjeglih. Ne, uzimajući u obzir nase borce u Cerskoj i Srebrenici i borce po drugim jedinicama, malo. Ceranski bataljon nije imao ni približno boraca, koliko bi trebao da broji bataljon. Ucestalo je napustanje Armije, od strane nasih ljudi. Mnogi borci iz Cerske, prelaskom na slobodnu teritoriju pod kontrolom 2. Korpusa, napustali su BiH.

Vrsila se mobilizacija i pokušaj, omasovljavanja jedinica. Tesko je neko mogao naciniti borca, od onoga koji je silom doveden da ratuje. U planu je formiranje Vlasenicke brigade.

Ubacivali smo nase ljude na teritoriju Srebrenice. Cerska je pala. Njoj vise niko ne moze pomoci. Tamo nejma vise nikoga. Bile su to manje grupe. Po njima su se slali neophodni lijekovi i nesto hrane i municije. Bila je to kap vode u moru. Naj vise puta u Cersku i Srebrenicu, isao je Besim Topalovic. Vise od 20 puta je uspjesno prelazio taj put. Po, njemu se slala i posta. Nije se vratio iz Srebrenice. Upao je u cetnicku zasjedu, ne daleko od Srebrenice. Mozda i nije. Nosio je mnogo DM sa sobom. Bilo, kako bilo, poginuo je.

Srebrenica je ponovo, postala aktuelna. Cetnici vrse napade na Srebrenicu. Situacija u Srebrenici je katastrofalna. Da li ce se Srebrenica spasiti? Bjelosvjetskim politicarima puna usta Srebrenice. Kad ih insan slusa, rekao bi sutra ce rastjerati cetnike oko Srebrenice. Svi znamo da nije bilo tako.

Dobih naredbu za pomoc Srebrenici. Dobili su je jos Becir i Besir. Mi smo trebali da pomognemo Srebrenici. Samo mi! Nije to vise bila nicija briga. Srebrenica je samo „nasa“ i samo „mi“, treba da joj pomognemo. Niko drugi „nije“ imao tu obavezu, niti je koga bilo briga za Srebrenicu. Srebrenicu treba da brane samo Podrinjci, jer ona je u Podrinju, ona nije u Bosni. Gdje li je i cija li je ta Srebrenica? Cije je Podrinje? Haman je Srebrenica, samo onih koji su se zatrefili na njenoj teritoriji. Onih koji nisu imali kud i onih koji su od srca htjeli da joj pomognu.

Sjedim i citam Naredjenje. Cudno Naredjenje. U dnu pise Sefer Halilovic. Naravno nigdje potpisa. Naredbu nam dostavila Komanda operativne grupe. Kome je ta Naredba jos poslana? Ne znam! Da li je i drugima naredjeno da pomognu Srebrenici? Haman nije. To znaju oni prvi, koji su je dobili. Znam samo da je Naredba, sa vise Komande, spustena Podrinjcima. Samo Podrinjci trebaju da se sprema na put ka Srebrenici. Zvanicna informacija.

Procitah naredbu pred strojem vojnika. Vecina suti. Neke, kao da je grom iz vedra neba pogodio. Neko i izgovori, sta misli o Naredjenju:

- Bolje uzmi mitraljez Semso pa nas ti pobi!

Napravih spisak potrebnih stvari, za borbenu popunu jedinice. Poslah je pretpostavljenoj Komandi. Nikad nisam dobio odgovor, ni ti je popuna izvršena. Niko, mi nije dao ni jedan, jedini metak. U krajnju ruku, ne ozbiljno ponašanje, pretpostavljane Komande. Nasu borbenu liniju ce zaposjesti kladanjski borci.

Da se vratim ponovo Naredjenju. Izmedju ostalog, naredjeno nam je, da izvorsimo napad na neprijateljsku liniju na pravcu Dolovi - Hadzici - Trnovo. Kada razbijemo tu liniju, onda mozemo birati pravac kretanja prema Srebrenici.

Da pojasnim. Napad ide iz pravca Kladnja. Pomenuta mjesta se nalaze lijevo od rijeke Drinjace i skole u Lukama, gledano iz pravca Kladnja. Kada bi probili liniju, morali bi nastaviti put prema Tisci. Morali bi proci izmedju Tisce i teritorije Sekovica. Dalje bi se morali provuci, negdje oko Alihodzica i dalje prema Cerskoj i Srebrenici.

Slusamo radio. Srebrenicani mole za pomoc. Strumpfovi salju nakog Moriona... Moriljona... kako li se vec zove, u Srebrenicu.

Oдох u spavaonu. Treba odspavati i odmoriti se. Puca mi glava od razmisljanja. Zalegoh na moje

mjesto u spavaoni.

- Eto Semso. - Haman ce ti se ispuniti zelja, da ides u Srebrenicu da ratujes!

- Haman!

Komentarisu vojnici u spavaoni. Vri kao u kosnici. Ne mogu da slusam vise nikoga. Zapjevah:
"Sabljoooooooooooo mooooooooooojaaaaaaaaa roditelja mogaaaaaaa....."

Napad! Udarismo, na cetnicku liniju. Razbismo ih, k'o od sale. Idemo dalje. Otegla se kolona boraca. Ide vlasenicka brigada u pomoc Srebrenici. Izvidnica udari na zasjedu kod Alihodzica. Razvih jedinicu u dva pravca napada. Okruzismo cetnike i pobismo ih. Imam nekoliko ranjenih. Previ ih Ismet i nastavismo dalje. Cerska pred nama. Poruseno sve. Cerska je sravnjena sa zemljom. Nigdje zive duse. Ni psa lotalice. Sve podsjeća na smrt. Svuda, oko razbacane ljudske kosti. Ovdje je pocinjen Genocid. Proucismo Fatihu na mezarju u Cerskoj. Pope se Munib efendija na temelje porusene Dzamije. Zauci Ezan. Nisam ni znao da je Munib sa nama. Krenusmo dalje. Odjeknuse Tekbiri Cerskom.

Na domaku smo Srebrenice. Na, tranzistoru cuh da cetnici vrse zestoku ofanzivu na Srebrenicu. Opkolili je sa svih strana. Strumpfovi izdali. Niko nije stigao u pomoc Srebrenici. Razljutih se. Oдох sa izvidjacima naprijed. Cetnici nas ne ocekuju. Svi su okrenuti prema Srebrenici. Rasporedih vojsku u strijelce. Spremamo se za napad. Samo jos da javim Naseru da napadamo. Udarismo po cetnicima sa ledja. Odjeknuse nasi rafali i Tekbiri. Cetnici u panici. Ginu k'o rasada. Zacuse se Tekbiri i sa druge strane. Odjekuje Allahu Ekber, Srebrenicom. Naser je u kontranapadu. Razbismo cetnicku liniju na velikoj sirini. Sretoh se sa Naserom. Bratski se izgrlismo. Damosmo Srebrenickim borcima municije, bombi, granata, zolja, osa, soli, secera, cigara. Ima i cokolada za djecu. Znajuju li Srebrenicka djeca, sta je cokolada? Zajedno krenusmo u odlucujuci napad na cetnike.

Zacuh neku galamu. Gledam oko sebe. Nisam u Srebrenici. U spavaoni sam. Pridigoh se i poceh galamiti.

- Zasto me probudiste?

Ne ljutim se na njih. Krivo mi zbog sna. Mozda i nije san. Mozda moja zelja. Sve bih dao da to nije san, ili moja pusta zelja.

Vratih se u stvarnost. Opet neki komentarisu Naredjenje. Nece u Srebrenicu. Kukavice! Necu ih voditi. Ma hocu vala da su mi braca. Zasto, uvijek jedni te isti moraju ratovati? Neka idu i oni pa neka izgину. I, onako ce nas cetnici sve pobiti do Srebrenice. Neka ne zive ni oni. Sto su oni bolji od nas?

Ponovo razmisljam o Naredjenju. Da mi je popiti kahvu. Godila bi i cigareta. Godila bi mi i toplina zenskih grudi i bedara. Ko, zna gdje je sada moja supruga? Daleko! Zapomagao bih na sav glas.

Plakao bih. Dosta mi je svega. Hocu, kahvu! Hocu, cigaretu! Hocu, zenu! Zar je to mnogo? Idem za Srebrenicu. Mozda i poginem. Bolje je, da se ne patim vise... Cekaj Semso! Stani! Jesi li to smrt pozelio? Jesi li to pokleknuo? Nisi sanjao svoju smrt. Kazu, da Sehidi sanjaju svoju smrt. Sanjao si Srebrenicu. Znaci li to da neces biti Sehid. Stani! Ne moze tako! Ustani! Ne daj se! Proderah se na hodniku:

- Ima li ko kahve i cigaru?

Zamalo ne upitah i za zenu. Nasmijah se. Budalo! Jesi li to puk'o.

Stize kahva. Pomijesana sa bobom. Dobra! Nejma bolje. Ima i cigara. Samo, fali jos zena. Eh, zena! Imam li ja pravo na zenu u ovakvoj situaciji? Mislim, samo na zenu. Kao, seksualni objekat. Bez ljubavi. Ne moju. Moja je daleko. Da li bi mi zena, oprostila prevaru? Dobro je da osjecam, da sam jos musko. Vara se onaj ko misli, da borcu ne naum pada zena. Jes, da se svasta preturilo preko

glave, ali se misli na zenu. Mozda i previse. Valjda je to zbog pitanja, koje se stalno po sebi namece: Sta ako sutra poginem? Sta ako me rane, pa nemognem imati seksualni odnos?

Koliko smo se puta smijali, dovrtljivosti boraca. Dovijali su se na razne nacine, i obavljali bracnu duznost. Vecina je bila u kolektivnim smjestajima. Zamislite, pun Mejdan, naroda. Neku ucionicu, u kojoj je previse muhadzera. Po, nekoliko porodica u jednoj sobi. Prepustam vas masti.

Dosao borac sa ratista. Nije, bio dugo kod kuce. Zena se kao zabavila poslom po kuci. Njise kukovima u hodu. Malo, pa se sagne da uzme nesto sa poda. Jal mu je njena straznjica pred nosom, ja li grudi, bijele. Djeca su babi u narucju. Pozeljela oca. Zena mu se smjeska. Sjedne malo, kao da odmori. Kao, slucajno joj se podigne suknja. Prebacuje noge, lijevu preko desne, pa obrnuto. Covjek je gleda i preznaja se. Ona, gleda negdje ustranu. Nesto je kao jako interesuje. Babo, nikako da prevari djecu da izadju vani. Nejma, sta mu nije padalo na pamet. Djeca se ne micu iz krila. Zena ga i dalje zavodi. Otkrila je butine. Oblizuje crvene usne. Vlazi ih. Ustaje babo. Sjetio se. Uzima tanjir.

- Djeco! - Evo vam tanjir! - Idite napolje i kupite mrave u njega. - Mrave cu vam platiti po marku. - Koliko mrava u tanjiru, toliko maraka.

Otrcase djeca vani sa tanjirom.

Nikako da se zasiti zeninog tijela. Konacno su klonuli umornih i preznojenih tijela.

Djeca su kupila mrave vani. Sreca, pa se djeca nisu sjetila, da stave secera u tanjir.

Ne, znam da li je ova prica izmisljena. Meni se svidjela.

Da analiziram Naredjenje. Mnogo pitanja bez odgovora. Sta da radim? Gdje da nadjem, potrebne stvari za borbenu popunu jedinice.

Zasto nam je naredjeno, da vrsimo napad na cetnike? Zasto se ne bi neprimjeceno provukli kroz cetnicku liniju i isli ka Srebrenici. Napadali smo i prije na tu liniju. Nismo je mogli uzeti. Kako sad da je uzmemo? I ako je uzmemo i prodjemo, opet smo izgubljeni. Cetnici ce nam praviti zasjede. Progonice nas kao zvijeri. Hoce li ko stici ziv da pomogne Srebrenici? I ako dodje na vrijeme, kakva korist od njega. Vjerovatno ce ostati bez municije. Bice iscrpljen. Jos samo jedna gladna usta u Srebrenici. Je li to nekome malo, mrtvih Podrinjaca, pa i nas salje u sigurnu smrt. Jesam li ja iz Srebrenice? NIsam! Idem! Idem za Srebrenicu. Uopste ne razmisljam da ne idem. Hocu da idem! Zasto ne idu i drugi? Stvarno, zasto? Nisu iz Srebrenice. Nisam ni ja.

Vriska na hodniku. Posljednje vijesti. Srebrenica je demilitarizovana. Srebrenica je enklava. Kako se to kaze na Bosanskom? Je li to rezervat? Srebrenica je spasena. Pod zastitom je UN - Plavih sljemova - Strumpfova.

PLBiH.ORG